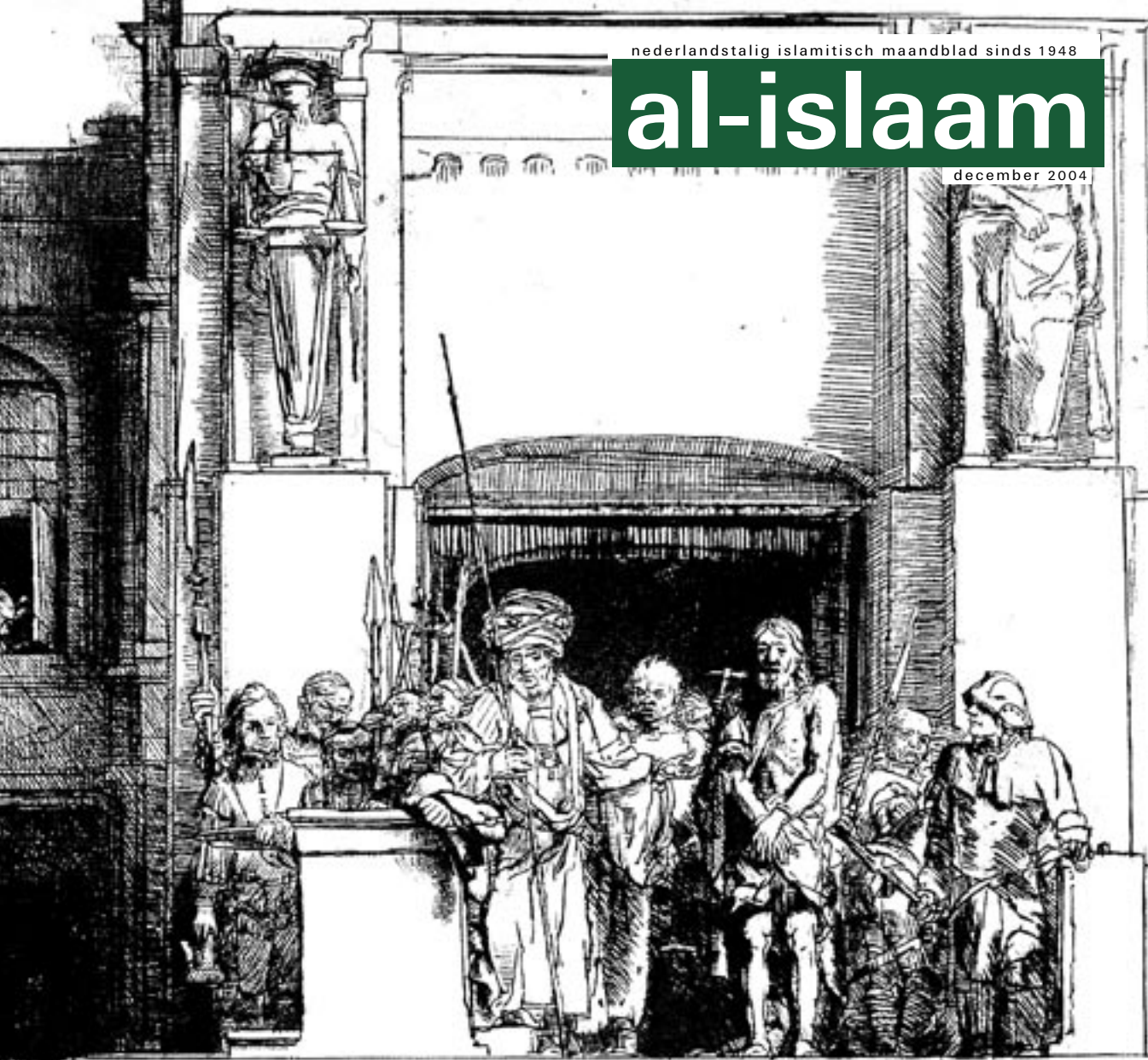

nederlandstalig islamitisch maandblad sinds 1948

al-islam

december 2004

de wet en de moraal

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a (1835-1908). De Beloofde Messias en Mahdi, Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap: *God heeft mij gezonden om de band tussen God en de mens te herstellen door ware liefde en oprechtheid in de harten der mensen aan te kweken; de waarheid te vestigen en godsdienstoorlogen teniet te doen.*

Naar aanleiding van Goddelijke openbaring verklaarde Hazrat Ahmad^a in 1892 dat hij de Beloofde Messias en Mahdi was, wiens komst was voorspeld door de heilige Profeet van de Islam, Mohammed^s en wiens komst was voorspeld in de geschriften van andere godsdiensten. Zijn volgelingen geloven dat zoals de komst van Elias^a was vervuld in de persoon van Johannes de Doper^a, de tweede komst van Jezus^a in geestelijke zin was vervuld in de komst van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a.

Ahmadiyya Moslims zijn geen zogenaamde fundamentalisten of fanatici. Hun regel is 'Er is geen dwang in de godsdienst' (Koran, 2:257). Zij houden zich alleen met het geloof bezig en niet met politiek. Zij willen niemand iets opdringen en streven naar goede contacten met al hun medemensen. Hun motto is 'Liefde voor iedereen, haat voor niemand.'

Zij zijn moslims die, vreemd genoeg, door andere moslims worden onderdrukt en vervolgd, ondanks het feit dat zij precies volgens de leer en voorschriften leven. Zij kunnen worden vergeleken met de vroegere christenen, die in de

Messias geloofden en daarom werden vervolgd. Zij verkeren in dezelfde positie. Zij geloven de Beloofde Messias en worden vervolgd.

Hun geloofspunten zijn: de Eénheid van God. Hij wordt Allah genoemd en is een Levende God, Die ook thans tot de mensen spreekt; de engelen van God; het geloof in de geopenbaarde oorsprong van de heilige Schriften en de waarachtigheid van alle profeten.

Zij geloven dat Jezus^a van de dood aan het kruis werd gered en op hoge leeftijd onder de verloren stammen van Israël in Kasjmir is overleden.

Mohammed^s was de laatste wetgevende profeet voor de gehele mensheid. Hij voorspelde de tweede komst van Jezus^a (een niet-wetgevende profeet) van onder de moslims.

Zij geloven in het hiernamaals, met een tijdelijke hel en een eeuwig paradijs, en in 'taqdir', de 'maat der dingen'; een wet die in de gehele schepping werkzaam is en waardoor elk ding zijn specifieke eigenschappen bezit.

Al-Islaam is het officiële maandblad van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland. | *Mobarak Moskee*, Oostduinlaan 79, 2596 JJ Den Haag, | T: 070-3245902 | F: 070-3242881 | e-mail: islaam@ahmadiyya.nu | voorzitter: Hibatunnoer Verhagen | hoofdmissionaris: Naeem Ahmad Warraich | jaarabbonnementen: binnenland euro 24,- | buitenland euro 28,- | losse nummers: euro 2,50 | giro nr. 95707 | © *Al-Islaam* ISSN: 0021-180X

Het doel van deze maandelijkse publicatie is de lezers inlichten en informeren over religieuze, sociale, economische en politieke vraagstukken gezien vanuit islamitische visie. Meningingen die voorkomen in deze publicatie stemmen niet noodzakelijkerwijze overeen met opvattingen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.

Hoofdredacteur: Abdul Hamid van der Velden
 Redactie: Tahira Robina Joemmanbaks, Drs.
 Muhammad Amjad, Abdul Aala, Daud Akmal, Fahiem Ahmad Dieffenthaler, Said Ikhlaf.
 Vertalingen: Latief Verhagen
 Fotografie: Abdur Rehman Mir
 Administratie: Mohammad Anwar
 Marketing: Munir Ahmad Tariq
 Distributie: Shakil Sirajdin
 Vormgeving: Abdul Haq Compier

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِنْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي
 الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
 يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾
 وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
 إِنَّ اللَّهَ يُعَلِّمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٥٢﴾
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَّضُوا عَهْدَهُمْ مِنْ بَعْدِ قَوْلِهِ
 أَنَا نَا تَتَّخِذُونَ آيَاتِنَا كَلِمَةً وَمَا يَتَذَكَّرُونَ
 أَنَّهُ هِيَ آيَةٌ مِنْ آيَاتِنَا يَبْلُغُكُمْ اللَّهُ بِهَا وَلِيَبَيِّنَنَّ
 لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٣﴾

Voorwaar, Allah gelast u goed met goed (te vergelden) en wel te doen aan anderen en te geven als aan verwanten; en verbiedt onbetamelijkheid, kwaad en opstand. Hij raadt u aan dat gij er lering uit trekt.

En vervult het verbond met Allah, wanneer gij een verbond sluit; en breekt geen eden na hun bekrachtiging, terwijl gij Allah tot uw Borg hebt gemaakt. Voorzeker, Allah weet wat gij doet.

En weest niet zoals zij die haar garen in stukken breekt nadat zij het sterk heeft gemaakt. Gij maakt uw eden onderling tot een middel van bedrog, uit vrees dat het ene volk machtiger dan het andere zou worden. Voorzeker, Allah beproeft u daarmee en op de Dag der Opstanding zal Hij het u duidelijk maken waarover gij verschildet.

De hogepriester dan vroeg Jezus naar zijn discipelen en zijn leer. Jezus antwoordde hem: Ik heb vrijuit tot de wereld gesproken (...) Vraag hun, die gehoord hebben, wat ik tot hen gesproken heb; zie, dezen weten, wat ik gezegd heb. En toen hij dit zeide, gaf een van dienaars, die er bij stond, Jezus een slag in het gelaat en zeide: Antwoordt gij zó den hogepriester? Jezus antwoordde hem: Indien ik verkeerd gesproken heb, geef aan wat verkeerd was, maar indien het goed was, waarom slaat gij mij?¹ (...)

Zij brachten Jezus dan van Kajafas naar het gerechtsgedebouw... Pilatus dan kwam tot hen naar buiten en zeide: Welke aanklacht brengt gij tegen deze mens in? Zij antwoordden en zeiden: Indien hij geen boosdoener was, zouden wij hem niet aan u overleveren! Pilatus dan zeide tot hen: neemt gij hem en oordeelt hem naar uw wet. De Joden dan zeiden tot hem: Het is ons niet geoorloofd iemand ter dood te brengen...²

Pilatus dan keerde terug in het gerechtsgedebouw en riep Jezus en zeide tot hem: Zijt gij de Koning der Joden? Jezus antwoordde: Zegt gij dit uit uzelf of hebben anderen u over mij gesproken? Pilatus antwoordde: Ben ik soms een Jood? Uw volk en de overpriesters hebben u aan mij overgeleverd; wat hebt gij gedaan? Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. (...) Pilatus dan zeide tot hem: Zijt gij dus toch een koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat ik koning ben. Hiertoe ben ik geboren, en hiertoe ben ik in de wereld gekomen, opdat ik voor de waarheid zou getuigen... Pilatus zeide tot hem: Wat is waarheid? En na dit gezegd te hebben, kwam hij weder naar buiten tot de Joden en zeide tot hen: Ik vind geen schuld in hem. Maar bij u bestaat het gebruik dat ik u op Pascha iemand los laat: wilt gij dan, dat ik u den Koning der Joden loslaat? Zij schreeuwden dan wederom en zeiden: Hem niet, maar Barabbas! En Barabbas was een rover.³

Toen nam dan Pilatus Jezus en liet hem geselen. En de soldaten vlochten een kroon van doornen, zetten die op zijn hoofd en deden hem een purperen kleed om, en zij traden op hem toe en zeiden: gegroet,

Koning der Joden! En zij gaven hem slagen in het gelaat.

En Pilatus kwam wederom naar buiten en zeide tot hen: Zie, ik breng hem voor u naar buiten, opdat gij weet dat ik geen schuld in hem vind. Jezus dan kwam naar buiten met de doornenkroon en het purperen kleed. En (Pilatus) zeide tot hen: Zie, de mens! Toen dan de overpriesters en hun dienaars hem zagen, schreeuwden zij en zeiden: Kruisigen, kruisigen! Pilatus zeide tot hen: neemt gij hem en kruisigt hem; want ik vind geen schuld in hem. De Joden antwoordden hem: Wij hebben een wet en naar die wet moet Hij sterven, want hij heeft zichzelf Gods Zoon gemaakt.⁴

Toen Pilatus dan dit woord hoorde, werd hij nog meer bevreesd, en hij ging weder het gerechtsgedebouw binnen en zeide tot Jezus: Waar zijt gij vandaan? Maar Jezus gaf hem geen antwoord. Pilatus dan zeide tot hem: Spreekt gij niet tot mij? Weet gij niet, dat ik macht heb u los te laten, maar ook macht om U te kruisigen? Jezus antwoordde: Gij zoudt geen macht tegen mij hebben, indien het u niet van boven gegeven ware: daarom heeft hij, die mij aan u heeft overgeleverd, groter zonde.⁵ Van toen af trachtte Pilatus hem los te laten, maar de Joden schreeuwden en zeiden: Indien u dezen loslaat, zijt gij geen vriend van den keizer; een ieder, die zich koning maakt, verzet zich tegen den keizer.

Pilatus dan hoorde deze woorden en hij liet Jezus naar buiten brengen en zette zich op den rechterstoel, op de plaats, genaamd Lithostrótos, in het Hebeeuws Gábbatha. En het was Voorbereiding voor het Pascha ongeveer het zesde uur, en hij zeide tot de Joden: Zie, uw koning! Zij dan schreeuwden: Weg, met hem! Weg met hem! Kruisig hem! Pilatus zeide tot hen: Moet ik uw koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning, alleen den keizer! — JOHANNES 18:19-19:16

Toen Pilatus zag, dat niets baatte, maar dat er veeleer oproer ontstond, nam hij water, wies zich de handen ten aanschouwen van de schare en zeide: Ik ben onschuldig aan zijn bloed; gij moet zelf maar zien, wat er van komt.⁶ — MATTHEÛS 27:24

De berechting van Jezus^a geeft haar schrijnende beeld van: (1) de vrijheid van meningsuiting; (2) scheiding van kerk en staat; (3) democratie; (4) wetten op godslastering; (5) des mensen enige verantwoordelijkheid bij God; en (6) de onmacht van de wet om de rechtvaardigheid te beschermen tegen een verdorven moraal.

inhoud

al-islam jaargang 57 no.12
december 2004

De wet en de moraal

6 De vrijheid van meningsuiting in de Islam — Ahmad Said Ikhlaif

14 Nederland heeft jihad nodig — Abdul Haq Compier

omslag Rembrandt van Rijn (1655): *Ecce homo* ('Zie, de mens!' – de rechter Pilatus toont Jezus^a aan het volk, oa. naar Johannes 19:6. Rijksmuseum, Amsterdam). Zie de tekst hiernaast. Dit fragment wordt ook besproken op pagina 22.

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

- s) *salla llâhu alaihi wa-sallam*: 'mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn'
- a) *alaihi s-salâm*: 'vrede zij met hem'
- ra) *radiallâhu anhu/ha*: 'moge Allah welbehagen hebben in hem /haar'
- rh) *rahmatu llahi alaihi/ha*: 'Allah zij hem/haar genadig'
- aba) *ayyadahu llâhu ta'âla bi-nasrihi l-'azîz*: 'moge Allah, de Verhevene, hem met Zijn machtige hulp helpen'

Arabische woorden worden zoveel mogelijk weergegeven in de internationale transcriptiecode. Referenties uit de Heilige Koran worden aangegeven door (sura:vers).

De vrijheid van meningsuiting in de Islam

Ahmad Said Ikhlaf

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap neemt met afschuw en grote verontrusting kennis van de moord op Theo van Gogh. Moord kan nooit het antwoord zijn op welke visie of mening ook en kan alleen maar polariserend werken. Wij hopen dat het gesprek en het uitwisselen van argumenten gaande blijft omdat dit een garantie is voor een vreedzame en harmonieuze samenleving. De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap staat voor vrijheid van geweten, vrede, gelijkheid, universele broederschap en harmonie onder de mensen. Zij tracht de leer van de Heilige Koran in praktijk te brengen. Zij keurt iedere vorm van geweld en dwang af, zoals geleerd door haar stichter, de verwachte Beloofde Messias en Mahdi.

(Persbericht naar aanleiding van de moord op Theo van Gogh)

Die godsdienst die de leerstelling van medeleven niet bezit is geen godsdienst en die mens die geen medeleven heeft is geen mens. (De Beloofde Messias en Mahdi)

De Islam geeft ongeacht het geslacht, ras, cultuur en geloof aan ieder individu de vrijheid van meningsuiting. En dat deed de Islam ongeveer 1400 jaar geleden, terwijl in de meest ontwikkelde landen dit recht pas in de vorige eeuw aan iedereen verleend werd.

Vrijheid van spreken en meningsuiting is zowel essentieel voor de verspreiding van een boodschap als voor het herstellen van de waardigheid van de mens. Geen godsdienst is enige beschouwing waard tenzij deze zich bezighoudt met het herstel en de bescherming van de menselijke waardigheid. Met het oog op hetgeen is gebeurd zou het duidelijk moeten worden dat het voor een godsdienst als de Islam onmogelijk is

de vrijheid van spreken en meningsuiting te verloochenen. Integendeel, Islam verdeelt dit principe op een manier en met zulk een kracht als zelden wordt gezien in enige andere ideologie in de wereld. De Heilige Koran verklaart bijvoorbeeld: *Zij zeggen: 'Niemand zal ooit de hemel binnengaan, tenzij hij een Jood of een Christen is'. Dit zijn hun ijdele wensen. Zeg: 'Brengt uw bewijs voort, als gij waarachtig zijt'. (2:112)*

Verder: *Hebben zij goden buiten Hem genomen? Zeg: 'Komt met uw bewijs. Hier is het Boek van degenen die met mij zijn, en degenen die voor mij waren!' Neen, de meesten hunner kennen de waarheid niet en wenden zich er dus vanaf. (21:25)*

En: *Wij zullen uit ieder volk een getuige nemen en wij zullen tot hen zeggen: "Brengt uw bewijs". Dan zullen zij weten dat de waarheid aan Allah behoort en dat hetgeen zij plachten te verzinnen zal mislukken. (28:76)*

Godslastering wordt veroordeeld op morele en ethische gronden, daaraan is geen twijfel. Maar in de Islam wordt voor godslastering geen fysieke straf voorgeschreven.

uiten van beledigingen en het spreken van godslasterlijke taal.

Godslastering

De Islam gaat een stap verder dan enige andere godsdienst in het geven van vrijheid van meningsuiting aan de mens. Godslastering wordt veroordeeld op morele en ethische gronden, daaraan is geen twijfel. Maar in de Islam wordt voor godslastering geen fysieke straf voorgeschreven, ondanks de mening die algemeen heeft postgevat in de hedendaagse wereld.

Wie de Heilige Koran uitgebreid en herhaaldelijk met een grote concentratie bestudeert, zal er niet in slagen om één enkel vers te vinden dat godslastering verklaart tot een misdaad die door de mens strafbaar is. Hoewel de Heilige Koran onfatsoenlijk gedrag en onfatsoenlijke taal, of het zonder enige reden kwetsen van de gevoeligheid van anderen ten sterkste ontmoedigt, is de Islam geen voorstander van de bestraffing van godslastering in deze wereld, en bekleedt niemand met het gezag hiertoe.

Godslastering is in de Heilige Koran vijf maal genoemd. Dit onderwerp wordt bijvoorbeeld in zijn algemeenheid genoemd in de volgende verzen: *Hij heeft u reeds in het Boek geopenbaard dat wanneer gij hoort dat Allah's tekenen worden verloochend en bespot, gij niet met hen samen zult zijn totdat zij zich met een ander gesprek bezighouden; want in dat geval zoudt gij zijn als hen. Voorzeker Allah zal de huichelaars en de ongelovigen allen tezamen in de hel bijeenbrengen. (6:69)*

En: *Of hebt gij een duidelijk gezag? Brengt dan uw Boek voort indien gij waarachtig zijt. (37:157-158).*

vrijheid en emancipatie in de huidige wereld

Vrijheid en emancipatie zijn de twee belangrijke leuzen die de gehele wereld beïnvloeden met een afwisselende intensiteit en verschillende betekenissen in verschillende delen van de wereld. Er is in het geheel geen twijfel dat de mens zich steeds meer bewust wordt van het belang en de waarde van vrijheid. Overal in de wereld wordt een dwingende noodzaak gevoeld voor emancipatie; maar van wat? Van het juk van vreemde overheersing, dictatuur, fascisme, theocratische, onderdrukkende democratieën en corrupte bureaucratieën; de economische worggreep van de arme landen door de rijke; onwetendheid; bijgeloof; of fetisjisme? De Islam komt op voor de zaak van de bevrijding van al deze ziekten, maar niet op een manier die wanorde, chaos en wraak zonder onderscheid veroorzaakt, omdat dit een lijden voor de onschuldige teweegbrengt. De boodschap van de Islam is: *En God houdt niet van wanorde (2:206).*

De Islam benadrukt zoals iedere andere godsdienst de rol van een evenwichtige vrijheid in een geest van geven en nemen. Het begrip absolute vrijheid is hol, vreemd en onwerkelijk in samenhang met de maatschappij. Soms wordt het begrip vrijheid zo verkeerd verstaan en verkeerd toegepast dat de schoonheid van het dierbare begrip vrijheid van spreken wordt veranderd in de kwaadaardige vrijheid van beschimping, het

‘En scheldt degenen die zij naast Allah aanroepen niet uit, anders zullen zij uit nijd in hun onwetendheid Allah uitschelden.’ (Koran, 6:109)

Wat een prachtig antwoord op het volstrekt schandelijke van godslastering! Niet alleen staat de Islam geen enkel mens toe om de bestraffing van de godslasteraar in zijn of haar eigen handen te nemen, maar verklaart dat mensen hun protest tegen godslastering moeten kenbaar maken door uit een bijeenkomst van mensen waar godsdienstige waarden worden bespot en belachelijk gemaakt, weg te lopen.

Behalve suggesties voor enkele positieve maatregelen schrijft de Heilige Koran zelfs geen permanente boycot van de godslasteraar voor. Integendeel, de Heilige Koran maakt het overduidelijk dat deze boycot slechts mag duren voor de periode tijdens welke de daad van godslastering wordt begaan.

Weer wordt godslastering genoemd in Surah *Al-An'âm*, waar de kwestie van godslastering hypothetisch wordt besproken. Niet alleen met betrekking tot God, maar ook tot afgoden en denkbeeldige voorwerpen van aanbidding naast God. Men wordt overweldigd door de schoonheid van de leerstellingen van de Heilige Koran als men leest:

En scheldt degenen die zij naast Allah aanroepen niet uit, anders zullen zij uit nijd in hun onwetendheid Allah uitschelden. (6:109)

Het zijn de moslims tot wie dit vers zich richt. Het wordt hen streng verboden de afgoden en de denkbeeldige goden van de afgodendienaren te belasteren. Er wordt ook op gewezen dat indien men dit doet, anderen uit vergelding zich kunnen overgeven aan de belastering van God. In deze hypothetische bespreking van belastering van God en afgoden op voet van gelijkheid, wordt in geen van beide gevallen een fysieke bestraffing voorgeschreven.

De moraal van deze leer is rijk aan diepe wijsheid. Als iemand een misdaad begaat tegen de geestelijke gevoeligheden van iemand, heeft de benadeelde partij het recht om met gelijke munt terug te betalen, ongeacht de aard van haar geloof en het feit of zij gelijk heeft of niet. Geen van beiden is het toegestaan om op een andere wijze te vergelden. Men kan hieruit veilig de gevolgtrekking maken dat een geestelijke overtreding moet worden gewroken met geestelijke middelen, evenals een lichamelijk vergrijp wordt gewroken door lichamelijke vergelding – maar zonder de perken te buiten te gaan.

Godslastering wordt in de Heilige Koran genoemd met betrekking tot Maria^a en Jezus^a: *Om hun ongeloof en het uiten van een kwaadaardige laster tegen Maria.* (4:157)

Dit vers verwijst naar het historische standpunt van de joden die leefden in de tijd van Jezus Christus^a. Volgens dit vers maakten de joden zich schuldig aan een ernstige godslastering door Maria^a onrein te noemen door te beweren dat Jezus^a een kind van twijfelachtige geboorte was. Het Arabische woord *buhtanan* ‘*azima*’ (dat hierboven is vertaald met ‘kwaadaardige laster’) drukt een veroordeling van deze dwaasheid van de kant van de joden uit in de felst mogelijke bewoording. Toch wordt, verrassenderwijs, geen fysieke straf voorgeschreven.

Het is interessant op te merken dat terwijl de joden door de Heilige Koran worden veroordeeld voor het begaan van een daad van belastering tegen Maria^a en Jezus^a, tegelijkertijd de christenen op hun beurt worden berispt voor het belasteren van God door te beweren dat God was geboren door een menselijke vrouw. In het volgende vers

verklaart de Heilige Koran dit als een enorme. Toch wordt geen enkele vorm van lichamelijke bestraffing voorgestaan, noch wordt het recht om het belasteren van God te straffen aan enig menselijk gezag overgedragen: *Zij hebben er geen kennis van, en hun vaders evenmin. Ernstig is het woord dat uit hun mond komt. Zij spreken slechts onwaarheid.* (18:6)

Laat mij tenslotte komen tot het gevoeligste terrein. Gevoeliger in die zin, dat de moslims van vandaag gevoeliger zijn voor belastering van de Heilige Stichter van de Islam^s, dan belastering van iemand anders, zelfs God!

Toch is er een geval van belastering dat zo ernstig is dat het is vastgelegd in de Heilige Koran zelf, dat spreekt van Abdullah bin Ubayy bin Salul, die bekend staat in de geschiedenis van de Islam als het ‘hoofd van de huichelaars’. Toen hij eens van een expeditie terugkeerde verklaarde Abdullah bin Ubayy in het gezelschap van anderen dat op het moment dat zij naar Medina zouden terugkeren de aanzienlijkste de minste onder de bewoners van Medina zou verdrijven: *Zij zeggen: ‘Als wij naar Medina terugkeren, zal de aanzienlijkste er zeker de minste uitdrijven’, terwijl ware eer aan Allah, Zijn boodschapper en de gelovigen behoort; maar de huichelaars weten het niet.* (63:9).

Iedereen begreep de bedekte belediging die was gericht tegen de Heilige Profeet^s. Zij waren zo buiten zichzelf van verontwaardiging en ziedden zo van woede dat als het was toegestaan zij Abdullah bin Ubayy met grote stelligheid met het zwaard zouden hebben gedood. Er zijn authentieke berich-

De Heilige Profeet^s gaf niemand toestemming om de lasteraar, op welke wijze ook, te straffen.

ten dat de gemoederen zó verhit waren bij dit voorval dat niemand minder dan de zoon van Abdullah bin Ubayy zelf, de Heilige Stichter van de Islam^s benaderde en om toestemming verzocht om zijn vader met zijn eigen handen te doden. De zoon voerde aan dat als iemand anders dit zou doen, hij later uit onwetendheid de gedachte aan wraak zou kunnen koesteren ten aanzien van de moordenaar van zijn vader.

Eeuwenlang waren de Arabieren gewend om wraak te nemen voor zelfs de kleinste belediging die zij of hun naaste familieleden kregen te verduren. Misschien was het deze gewoonte die de zoon in gedachte had. Maar de Heilige Profeet^s weigerde aan zijn verzoek te voldoen, en ook gaf hij niemand anders van onder zijn metgezellen toestemming om de huichelaar Abdullah bin Ubayy, op welke wijze ook, te straffen¹.

Toen hij van de expeditie naar Medina was teruggekeerd bleef hij in vrede leven. Toen hij tenslotte een natuurlijke dood stierf gaf de Heilige Profeet^s zijn eigen hemd aan de zoon van Abdullah zodat hij er het lichaam van zijn vader in kon wikkelen voor de begrafenis – inderdaad een bijzondere daad van zegening die de andere metgezellen er vurig naar hebben doen verlangen het hemd met de zoon te ruilen ten koste van al hun bezittingen.

Hierbij bleef het niet; de Heilige Profeet^s besloot om het gebed bij zijn begrafenis te leiden. Deze beslissing moet vele van zijn metgezellen die Abdullah de smartelijke belediging hetgeen hierboven is genoemd, nooit hebben kunnen vergeven, zeer hebben gestoord. Toch was het aan Umar, die later de Profeet^s als tweede kalief opvolgde, om uitdrukking te geven aan hun onderdrukte

De Heilige Profeet^s echter glimlachte en antwoordde: 'Als ik weet dat God hem niet zou vergeven zelfs als ik zeventig maal vergiffenis zoek, dan zou ik voor hem meer dan zeventig maal vergiffenis zoeken'.

bezorgdheid.

Het wordt bericht dat de Heilige Profeet^s zich naar de begrafenis begaf, Umar plotse-ling naar voren trad en de weg versperde en de Profeet^s verzocht zijn beslissing te wijzi-gen. Terwijl hij dit deed herinnerde Umar de Profeet^s aan het vers van de Heilige Koran waarin wordt verwezen naar een bekende huichelaar voor wie bemiddeling niet zou worden geaccepteerd, zelfs als de Heilige Profeet^s zeventig maal voor hem zou bidden. Hierbij zij opgemerkt dat het getal zeventig niet te letterlijk moet worden opgevat, omdat volgens Arabisch gebruik het slechts werd gebruikt om een groot aantal aan te duiden.

De Heilige Profeet^s echter glimlachte en antwoordde: 'Ga opzij Umar. Ik weet beter. Als ik weet dat God hem niet zou vergeven zelfs als ik zeventig maal vergiffenis zoek, dan zou ik voor hem meer dan zeventig maal vergiffenis zoeken'. De Profeet^s leidde daarop het begrafenisgebed.²

Dit is een gepaste weerlegging voor hen die zich schor schreeuwen bij het eisen van de dood en niets dan de dood voor de laste-raar die het bestaat de Heilige Stichter van de Islam^s te beledigen. Zulk een godsdienst moet er wel aanspraak op maken een inter-religieuze vrede in de wereld te vestigen.

vervolgung van Ahmadi's in Pakistan

Onlangs stond er in het Veluws dagblad van d.d. 05-06-2004 een citaat van de heer Van Steen van de AIVD: *Er kleeft niets negatiefs aan de Ahmadiyya beweging. Ze hebben geen*

extremistisch gedachtegoed. Het ligt dus voor de hand dat we wat minder belangstelling hebben voor deze beweging, omdat het geen radicale groepering is.

Ondanks deze conclusie van de AIVD worden Ahmadi Moslims de dag van vandaag in Pakistan nog steeds vervolgd.

Ahmadi moslims worden in Pakistan niet getolereerd, en onder druk van de geestelijk-heid is de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in Pakistan bij de wet verboden. Ahmadi moslims worden zowel door de autoriteiten als door burgers met geweld vervolgd en gediscrimineerd. Recente ontwikkelingen geven geen verbetering te zien; integendeel is er eerder sprake van een verslechtering.

geschiedenis

In 1953 braken in Pakistan rellen uit die gericht waren tegen Ahmadi's. In het hele land zijn toen Ahmadi's vermoord, hun huizen en andere bezittingen geplunderd en in brand gestoken. Dit herhaalde zich in 1974. In datzelfde jaar heeft de toenmalige regering onder premier Z.A. Bhutto een wijziging in de Pakistaanse grondwet aange-bracht. Hierdoor werden Ahmadi-moslims voortaan als een niet-moslim minderheid beschouwd. Dit alles is gebeurd terwijl arti-kel 20 van de Pakistaanse grondwet als volgt luidt: *Iedere burger heeft het recht om zijn geloof te belijden, te praktiseren en te verkon-digen.*

Deze maand nog is levens-lange gevangenisstraf opge-legd aan een Ahmadi wegens het reciteren van de islamitische (!) geloofs-belijdenis.

In de praktijk echter werden de Ahmadi's, vooral na de niet-moslim verklaring van 1974, nog meer het slachtoffer van vervol-ging, discriminatie, moord en onderdruk-king. Dit terwijl zij zichzelf moslims verkla-ren.

een wet op godslastering

In 1986 is de wetgeving jegens Ahmadi-mos-lims verder aangescherpt. Als gevolg van dit artikel kan voor het beledigen van de naam van de profeet Mohammed^s de doodstraf of levenslange gevangenisstraf worden opge-legd.

In 1992 verklaarde het gerechtshof in Lahore tijdens een zitting dat zelfs als Ahmadi's hun geloofsbelijdenis reciteren, zij het artikel betreffende godslastering overtren-den. Als gevolg hiervan is nog deze maand een Ahmadi veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf wegens het uitspreken van de islamitische (!) geloofsbelijdenis.

een 'anti-terrorisme' wetgeving

Dit alles is voor de Pakistaanse overheid nog niet voldoende. In haar vervolgingswaan heeft zij een nieuwe wet, de zogenaamde 'anti-terrorisme wet', aangegrepen om het vervolgen van Ahmadi's gemakkelijker te maken en sneller te doen verlopen. De Federale Minister van Religieuze Zaken heeft de fanatieke Moslimleiders herhaalde-lijk verzekerd dat hij Ahmadi's met behulp van deze wet wil vervolgen. Bijzondere rechtbanken zijn ingesteld om zaken in het kader van deze wet te behandelen.

Opmerkelijk is dat de zaken snel, binnen enkele weken, worden beslist. De anti-terro-risme wet geeft de Pakistaanse overheid een middel in handen om nog krachtiger tegen Ahmadi's te kunnen optreden. Duizenden Ahmadi's zijn vervolgd en achter tralies gezet.

meer wetten tegen godslastering

Volgens rapporten uit Pakistan zijn een aantal leden van het Pakistaanse parlement bezig een nieuw artikel in de Pakistaanse grondwet toe te voegen (1999). Volgens hen moet het voor Ahmadi's verboden zijn om Koran verzen in hun geschriften en toe-spraken te gebruiken. Ook mogen Ahmadi's geen Koran in huis hebben. Omdat de leden van de regering dit alles in naam van de Islam willen uitvoeren, hebben zij de zaak voor advies voorgelegd aan de Islamitische Advies Commissie.

De geschiedenis van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap is getuige van de vreedzaamheid van de Ahmadi's. Ze wer-den echter gediscrimineerd, mishandeld, beroofd en vermoord met behulp van deze Pakistaanse wetgeving. Nieuwe wet-ten moesten ook de bezittingen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in beslag nemen.

Hier een kort voorbeeld van een Ahmadi-Moslim uit Pakistan: Mohammad Ajoub Azam was sinds een aantal maanden ziek. Hij kon niet goed lopen. Hij was gewend om dagelijks vanuit zijn huis langzaam lopend naar een winkel in de buurt te gaan.

De Ahmadi-Moslams worden vervolgd zoals ook alle profeten en hun metgezellen vervolgd werden wegens vrijheid van het geweten en vrijheid van het geloof.

Dit was zijn manier om te wandelen op de dag van de gebeurtenis om 20:30 uur van zijn huis uit naar de winkel toe. Daar heeft hij wat water gedronken. Hij was onderweg naar huis, toen er drie mannen naar voren kwamen, die zich naast zijn huis langs de weg verborgen hielden, een van de drie mannen had een baard. Hij vroeg: 'Bent u Najouw Azam?' Hij antwoordde: 'Ja'. De man vroeg weer, 'bent u een Ahmadi?' 'Ja', zei hij, 'met de zegeningen van Allah, ik ben een Ahmadi.' De man vroeg weer, 'kent u ene Nazeer Ahmad?', en meteen na het stellen van deze vraag, schoot hij tweemaal op hem. Beide kogels kreeg hij op z'n borst en hij viel op de grond. Hij kroop naar de poort van zijn huis. De aanvallers zijn vandaar weggevlucht. Toen zijn zoon en nog een buurman het geluid van de schietpartij hoorden, zijn zij naar buiten gekomen. Nog een Ahmadi vriend, die een auto had, werd geroepen, en zij reden naar het ziekenhuis. Onderweg heeft het slachtoffer zelf kunnen vertellen wat er was gebeurd, maar voordat zij het ziekenhuis bereikten was hij overleden.

In een brief gedateerd 1 november 1998, van Amnesty International gericht aan advocaat Mr. F.H. Bruggink, Amsterdam lezen wij:

Leden van de Ahmadiyya Gemeenschap worden in heel Pakistan, inclusief de steden, veelvuldig gearresteerd en in detentie gehouden voor het op vreedzame wijze uitoefenen van hun geloof. Zoals zo vaak met godslastering suggereert het ingebrachte bewijs, of liever het gebrek daaraan, dat aanklachten zijn inge-

bracht uitsluitend om Ahmadi's te intimideren en te vervolgen. Deze praktijk veronderstelt een zekere vorm van staatsvervolging. Amnesty International is van mening dat er voor Ahmadi's geen binnenlands vluchtalternatief bestaat in Pakistan.

De Ahmadi-Moslams worden vervolgd zoals ook alle profeten en hun metgezellen vervolgd werden wegens vrijheid van het geweten en vrijheid van het geloof, terwijl deze de fundamentele rechten van de mens zijn. Mozes zag bijvoorbeeld dat Farao en zijn mensen problemen maakten voor hem en zijn volgelingen, en Mozes verliet die plaats. Ook Jezus verliet Jeruzalem om naar een andere plaats te gaan. Op dezelfde manier onderging de Heilige Profeet Mohammad^s in Mekka voortdurend vervolgingen en nam de moeilijke beslissing om naar Medina te emigreren. De Heilige Koran zegt hierover: *Wee, over de mensen: er komt geen boodschapper tot hen of zij bespotten hem.* (36:31)

De Heilige Koran zegt: *En wie is onrechtvaardiger dan hij die verbiedt dat de naam van Allah wordt verheerlijkt in Allah's bedehuizen en deze tracht te vernietigen? Zij behoorden daarin slechts in vreeze binnen te gaan. Er is schande over hen in deze wereld en er zal een grote straf voor hen zijn in het hiernamaals.* (2:115)

Men moet in gedachten houden dat respect en tolerantie niet kan worden afgedwongen door enige nationale of internationale wet. Dit moet worden begrepen in samenhang met het principe dat godslastering geen door

De grondoorzaak van het kwaad ligt veel te diep om te kunnen worden bereikt door de lange arm van de wet. Het is de taak van de gezinnen, religieuze leiders en de leiders van de publieke opinie om het uit te roeien.

de mens opgelegde straf rechtvaardigt, maar dat deze openlijk moet worden afgekeurd en ontmoedigd, door de publieke opinie te mobiliseren voor het veroordelen van dergelijke daden omdat zij onfatsoenlijk, onvoor-zichtig en walgelijk zijn.

Natuurlijk zijn de terreinen van wetgeving en de toepassing ervan het voorrecht van staten. Maar wat ik heb getracht te benadrukken is louter het feit dat volgens de Islam het mechanisme van de staat alleen niet toereikend is om misdaad te bedwingen, te ontmoedigen of te verminderen. Als de criminele neigingen worden toegestaan te groeien en te bloeien in huizen en samenlevingen in het algemeen, is het beste dat een regering kan doen het van tijd tot tijd uitwissen van de symptomen. De grondoorzaak van kwaad ligt veel te diep om te kunnen worden bereikt door de lange arm van de wet. Het is in iedere samenleving de voor-naamste taak van de gezinnen, religieuze leiders en de leiders van de publieke opinie om het kwaad uit te roeien.

De Heilige Profeet^s waarschuwde in een commentaar op Koran verzen 5:79-82, de moslams, omdat een eerder volk tot een tragisch eind kwam daar zij elkaar niet weerhielden van de zonden die zij begingen:

*Waarlijk, bij Allah, u moet het goede gebieden en het kwade verbieden; neem de hand van de overtreder en overtuig hem juist te handelen; vestig hem stevig op het juiste pad, anders zal Allah de harten van sommigen van u verwikkeld doen zijn in de harten van anderen en zal u vervloeken zoals Hij hen vervloekte.*³

Deze tekst is een bewerking van de lezing die op 26 november 2004 werd uitgesproken in Hogeschool Avans te Den Bosch.

NOTEN

1. verhaald door Ibn Ishaq: Al-Siratun Nabawiyya, door Ibn Hashim, deel III; 155
2. Bukhari II, Kitab Al- Janaiz, blz. 121, en Ibid Bad-al-Kafu; 96-97
3. Abu Daud en Tirmidhi: Gardens of The Righteous. Londen: Islam International 1996; 50

LITERATUUR

Ahmad MT. Islam's Response to Contemporary Issues: Tilford: Islam International Publications Limited 1992. Interreligious peace and harmony: 37-43, Social Peace; 98-100

Persecution of Ahmadi Muslims in Pakistan. London: Press and Publication Desk Ahmadiyya Muslim Association; 1988

De betekenis van religie ligt niet in dispuut, laster en grove woorden in naam van de godsdienst. In zulk een situatie besteedt niemand meer aandacht aan het te lijf gaan van zijn innerlijke zonden, of het vestigen van een ware verhouding met de Geliefde. De ene partij valt de andere aan als honden en elke vorm van afschuwelijk gedrag wordt vertoond ter ondersteuning van de religie. De zulken begrijpen niet waarom zij in de wereld gekomen zijn en wat het doel is van hunne levens. Zij gaan voort, blind en met een verdorven hart, en verspreiden hun fanaticke dweepzucht, in naam van de religie. Ze vertonen hun slechte manieren en zetten hun onvoorzichtige tongen tewerk ten behoeve van een verzonnen god, van wiens bestaan zij geen bewijs bezitten. Van welk nut is de religie die niet leert de Levende God te aanbidden? Want de god die zij tonen is niets beter dan een karkas; daar hij de steun van anderen nodig heeft om te lopen. Wanneer de steun wegvalt, valt hij ter aarde. Al wat zij winnen van een dergelijke religie is dweepzucht. De ware vreze des Heren is hen vreemd, en werkelijke liefde voor de mensen; nochtans de beste eigenschappen.

—*Hazrat Ahmad*¹

Ahmad MG. The Essence of Islam. Londen:
The London Mosque 1978; 5

Zoudt gij u overgeven aan wereldse gedachten, dan zullen zij u najagen. Doch, zoudt gij uwe gedachten het hoofd bieden, en vastberaden zijn, opdat zij u niet verstoren, dan zullen zij stoppen. Biedt dan kranig verzet tegen al zulke gedachten en geeft hen geen doorgang. Zoudt gij, bijvoorbeeld, tijdens het gebed afgeleid worden door de gedachte aan uw zieke kindje, houdt dan deze gedachte tegen door uzelf te doen inzien, dat uw kind niet beter zal worden door aan hem te denken, noch zal zijn toestand verslechteren, wanneer gij niet aan hem zoudt denken. Weest daarom vastberaden er niet aan te denken. En gaat zo voort met iedere gedachte, totdat gij volledig bevel wint over hen.

—*Hazrat Mirza Bashiruddin*
Mahmud Ahmad^{1a}

Dan is er gedachtenis aan God (*zikr*) in het ontmoeten onzer tegenstanders. Alle religies buiten de Islam maken zich schuldig, eigenschappen toe- of af te schrijven aan God. Wanneer wij desondanks de ware verhevenheid en glorie des Heren verkondigen in hun gezelschap, gedenken wij ook God. Allah heeft gezegd: 'O gij die u omhult! Sta op en waarschu. En verkondig de Grootheid van uw Heer' (74:2-4). De mensen te waarschuwen en de Grootheid Gods aan hen te tonen wordt hier beschreven als *takbîr*, hetgeen deel uitmaakt van *zikr*.

—*Hazrat Mirza Bashiruddin*
Mahmud Ahmad^{1a}

Ahmad MBMA. Remembrance of Allah. Londen:
Islam International 1993; 55

Nederland heeft jihad nodig

Abdul Haq Compier

Het begrip jihad zorgt wereldwijd voor grote problemen. Het creëert angst, wantrouwen en teleurstelling bij niet-moslims. In onze samenleving kan het gemakkelijk gebruikt worden als een instrument waarmee verdeeldheid kan worden gezaaid. Wanneer wij kiezen voor conflict, verspillen we daarmee ruimte in de kranten die we aan wetenschap konden besteden. We verspillen tijd in de Tweede Kamer die we konden besteden aan vergeten bevolkingsgroepen. We verspillen geld dat we aan onderwijs hadden kunnen geven. We leven in angst met onze bureaus, terwijl we in vertrouwen zouden kunnen leven. Daarom is het belangrijk dat we de juiste informatie tot ons nemen over dit onderwerp.

‘De grote jihad is het gevecht tegen het kwaad in uzelve’

In een tijd van oorlog keerde Mohammed^S met enkele van zijn metgezellen terug van een gevecht. Mohammed^S zei: ‘Welkom. U bent gekomen van de kleine naar de grote jihad.’ Zijn metgezellen waren geschrokken. ‘Waar is dan dit grote gevecht?’, vroegen zij. Mohammed^S antwoordde hen: ‘De grote jihad is het gevecht tegen het kwaad, in uzelve en in uwe gemeenschap’. (*Kanzul Ummâl*)

Om het begrip jihad goed te begrijpen ligt het meest voor de hand om terug te gaan naar het leven van de profeet Mohammed^S. Het was in zijn prediking dat het begrip jihad zijn intrede deed. Mohammed heeft het begrip tijdens zijn leven gebruikt en toegelicht. Hoe deed het begrip zijn intrede? In de Koran, de verzameling van openbaringen aan Mohammed^S, zien we het woord jihad al heel vroeg. Mohammed^S leefde toen in Mekka. Hij predikte daar als een éénling, naar aanleiding van zijn openbaringen. Zoals we ons voorstellen dat profeten zoals Jeremia

en Zacharia hebben gepredikt in Jeruzalem. Het woord jihad vinden we voor het eerst in de openbaring: *Dus volg de ongelovigen niet, en voer (jahid) ermee (i.e., de Koran) een grote strijd (jihadan kabiran) tegen hen.* (25:53)

De betekenis van het woord is hier zich met hart en ziel inspannen in het prediken van Gods Woord. Dit komt overeen met de letterlijke betekenis van het woord in de woordenboeken, waar het ‘streven’ betekent, of een inspanning leveren. Er kan geen sprake van zijn, dat het hier betekent dat iedereen behalve Mohammed^S zou moeten worden gedood. In de tijd dat dit vers werd geopenbaard was er nog geen sprake van een fysieke strijd.

In andere verzen wordt jihad in verband gebracht met het verlangen God te ontmoeten. En met goed doen, met name aan uw ouders: *Wie de ontmoeting met Allah verwacht (wete dat) Allah's vastgestelde tijd gewis komt. En Hij is de Alhorende, de Alwetende. En wie streeft (jâhadû), streeft slechts voor zichzelf; want Allah is Onafhankelijk van alle werelden.*

Waar is dit grote gevecht?, vroegen zij. Mohammed^S antwoordde hen: De grote jihad is het gevecht tegen het kwaad, in uzelve en in uwe gemeenschap.

Waarlijk Wij zullen de fouten dergenen die geloven en goede daden verrichten bedekken en hun de beste beloning geven voor wat zij deden. En Wij hebben de mens geboden, zijn ouders goed te doen. (29:6-9)

En zij die naar Ons streven (jâhadû) - Wij zullen hen zeker op Onze wegen leiden. Voorwaar, Allah is met hen die goed doen. (29:70)

Al deze verzen waren geopenbaard ver voordat er sprake was van een fysieke strijd. De betekenis van jihad is dus, zich met hart en ziel inspannen om het welbehagen van God te winnen. Dit behelst alle vormen van goed doen. Bidden, prediken, de armen helpen, uw familie verzorgen. Een moslim moet goed doen aan de hele schepping. Let op: in de Koran wordt het woord jihad nooit gebruikt in verband met een fysiek gevecht. Wanneer de Koran spreekt over oorlog, dan spreekt hij rechtstreeks over ‘qatala’, oftewel ‘vechten’ of ‘doden’.

‘toestemming om te vechten is hen gegeven tegen wie gevochten wordt’

Voorgaande beantwoordt in principe de vraag over de betekenis van jihad. Het is mogelijk om een fysiek gevecht een jihad te noemen. Maar dan moet u aantonen dat u daarmee het welbehagen van God wint. Ook hierover bestaan helaas veel misverstanden. Het volgende deel van de lezing zal daarom gaan over de voorwaarden die de Islam stelt aan een fysiek gevecht. Wanneer is dit toegestaan? En wat zijn de regels van de strijd?

Ten eerste moet heel duidelijk zijn dat de Islam nooit geweld toestaat voor het verspreiden van het geloof, of als een straf voor iemand die niet gelooft. Dat zal blijken uit

de volgende verzen: *En indien uw Heer had gewild, zouden allen die op aarde zijn, zeker tezamen hebben geloofd. Wilt gij de mensen dan dwingen, gelovigen te worden?* (10:100)

Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, het juiste pad is van dwaling onderscheiden. (2:257) *Wij weten het beste wat zij zeggen en gij zijt er niet om hen te dwingen. Vermaan dus met de Koran hem die Mijn bedreiging vreest.* (50:46)

Toch is er gevochten door Mohammed^S en zijn metgezellen. Wat was daarvoor de reden? Mohammed^S en zijn metgezellen zijn vanaf het begin van de prediking gedurende 13 jaar vervolgd, gemarteld en verschillende van hen zijn gedood. Hoewel zij zelfs waren gevlucht uit hun woonplaats Mekka naar de stad Medina, bleven hun vijanden hen vervolgen. Na 13 jaar verzamelden de leiders van Arabië een leger van duizend man om Mohammed^S en 300 moslims te doden. Dit is het moment dat de Koran de moslims toestemming geeft om zich te verdedigen tegen degenen die het zwaard tegen hen hadden opgenomen: *Toestemming om te vechten is gegeven aan degenen tegen wie gevochten wordt, omdat hun onrecht is aangedaan. Voorzeker, Allah heeft de macht hen bij te staan. Degenen die ten onrechte uit hun huizen werden verdreven alleen omdat zij zeiden: ‘Onze Heer is Allah’. En indien Allah sommige mensen niet met behulp van anderen tegenhield, zouden ongetwijfeld kloosters, kerken, synagogen en moskeeën, waarin dikwijls de naam van Allah wordt herdacht, afgebroken zijn. Allah zal ongetwijfeld degene ondersteunen die Hem helpt – Allah is inderdaad Sterk, Almachtig.* (22:40-42).

Let allereerst op de woorden: ‘alleen omdat zij zeiden: “Onze Heer is Allah”’. Het betreft hier een verdedigingsoorlog voor die situatie waarin men wordt vervolgd enkel en alleen omwille van het geloof. Dan: ‘degenen die ten onrechte uit hun huizen waren verdreven’: zelfs vluchten heeft voor hen geen uitkomst kunnen bieden. We moeten even stilstaan bij het moment waarop deze toestemming van zelfverdediging werd gegeven. De moslims waren al zo verzwakt door de vervolgingen, hun emigratie en hun kleine aantallen, dat ze in wereldse verhoudingen ze al geen kans meer hadden. Deze toestemming kan dus nooit als voorbarig worden beschouwd. Dit is ook de reden waarom het vers zegt: ‘Allah heeft de macht hen bij te staan.’ Zonder de hulp van God zouden ze geen kans hebben. En als ze zich zelfs zouden verdedigen, zou het een teken zijn van grote moed. Hun overwinning was dan ook een wonder. In dit gevecht was dat het resultaat van een zandstorm die opstak in de richting van de vijand. (Koran 8:18)

U ziet ook dat de Koran niet alleen de Islam het recht geeft om zich te verdedigen. Dit wordt gegeven aan alle godsdiensten. Gods speciale hulp wordt verder alleen beloofd aan degenen die streven naar rechtvaardigheid, en een eventuele overwinning niet zouden misbruiken voor hun eigen belangen: *Degenen die, indien Wij hen op aarde vestigen, het gebed verrichten en de zakât betalen en het goede bevelen en het kwade verbieden. En het eindbesluit in alles berust bij Allah.* (22:42).

Over het verloop van de strijd zegt de Koran: *En strijdt voor de zaak van Allah tegen degenen die tegen u strijden, maar overschrijdt de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief. (...) Maar indien zij (met strijden) ophouden, dan is er geen vijandelijkheid meer toegestaan, behalve tegen de onrechtvaardigen.* (2:191-194)

Verder: *Zeg tot degenen die niet geloven dat als zij ophouden (u te vervolgen), hetgeen voorbij is hen zal worden vergeven en indien zij er weer in vervallen, voorwaar, dan is er reeds het*

voorbeeld van vroegere volkeren. (8:39)

En als zij tot vrede neigen, neigt u er dan ook toe en legt uw vertrouwen in Allah. Voorzeker, Hij is Alhorend, Alwetend. En als zij u willen bedriegen is Allah voorzeker (als Helper) toereikend voor u. Hij is het, die u heeft versterkt met Zijn hulp en met die der gelovigen. (8:62-63)

O, gij die gelooft, wanneer gij voor Allah's zaak oprukt, onderzoek dan en zegt niet tegen iemand die u met de vredesgroet begroet: 'Gij zijt geen gelovige'. Zoekt gij de goederen van dit leven? Bij Allah zijn goede dingen in overvloed. Zo waart gij voor dien, maar Allah bewees u Zijn gunst; stelt daaromtrent een nauwkeurig onderzoek in. Voorzeker, Allah weet wat gij doet. (4:95)

Over vredesverdragen: *[Vecht] met uitzondering van diegenen der afgodendienaren met wie gij een verbond hebt gesloten en die in niets hebben gefaald, noch iemand tegen u hebben geholpen. Vervult daarom met dezen het verbond tot zijn bepaalde termijn. Voorzeker, Allah heeft de godvruchtigen lief.* (9:4)

De Koran leert nergens het nemen van burgers als gijzelaars: *Een profeet kan geen gevangenen maken voordat hij tot geregeld vechten in het land komt. Gij wenst de goederen van deze wereld, terwijl Allah het Hiernamaals voor u wenst. En Allah is Almachtig, Alwijs.* (8: 68)

En wanneer de oorlog is opgehouden, laat [de krijgsgevangenen] dan vrij uit gunst, of voor een losprijs. (47:5)

Krijgsgevangenen moeten met grote zorg worden behandeld. Vlak voor zijn overlijden zei Mohammed^s in zijn laatste toespraak: *Mensen luistert. Gij hebt onder u nog enige krijgsgevangenen des oorlogs. Ik gebied u, dat gij hen spijsigt en kleedt als uzelve. Mochten zij enig verkeers begaan, dat gij niet vergeven kunt, laat dan iemand anders voor hen zorg dragen. Zij zijn schepselen Gods; het is een onrecht, hen leed toe te brengen of enige last.* (Sihah Sitta, Tabari, Hisham, Khamis)

Wanneer gij wandelt in vijandig gebied, doodt geen vrouwen en geen kinderen; noch de blinden, noch de ouderen. Hakt geen bomen om, noch verniel enig gebouw. (Mohammed^s)

De moslims hanteerden in de tijd van Mohammed^s en de eerste kaliefen strenge regels voor het oorlog voeren. Ik lees u als voorbeeld de instructie die Mohammed^s gaf aan zijn leger, toen dat de moslimgemeenschap moest verdedigen tegen een aanval van de Romeinen: *Wanneer u dan te Syrië aankomt, zult gij hen ontmoeten, die God veel gedenken in hun huizen des gebeds. Gij zult hen niet lastig vallen, noch hen bestrijden. Wanneer gij wandelt in vijandig gebied, doodt geen vrouwen en geen kinderen; noch de blinden, noch de ouderen. Hakt geen bomen om, noch verniel enig gebouw.* (Halbiyya vol. III)

De moslims hebben de plicht alle bevolkingsgroepen en religies te beschermen

De moslims bevochten altijd een vijand die hen had aangevallen omwille van hun geloof. Ze werden niet bewogen door de begeerte een islamitisch rijk te vestigen ten koste van de vrijheid en de levens van anderen. Wie geprobeerd heeft de Koran in praktijk te brengen, zal hebben gezien dat die begeerte zou indruisen tegen de strekking van de Koran, omdat de Koran geen wereldse begeerten leert. De Koran leert barmhartigheid te betonen aan de hele schepping. We kunnen de beweegredenen van de moslims terugzien in het bestuur dat zij hebben ingesteld, nadat een bepaald gebied onder hun rechtspraak was gekomen.

Ze vestigden vrijheid van godsdienst; gedwongen bekeringen waren verboden. Ze creëerden een belastingstelsel voor publieke voorzieningen, hulp aan de armen, en militaire bescherming. Toen de kalief Umar^{ra} de leiding kreeg over Jeruzalem,

maakte zijn rechtvaardigheid zo'n indruk, dat veel joden dachten dat hun Messias was gekomen. Umar^{ra} liet bijvoorbeeld de joodse Tempelberg weer herstellen, die door de Romeinen als een vuilstortplaats werd gebruikt. Daarnaast zorgde hij voor vele voorzieningen zoals irrigatiesystemen voor de landbouw.

Het gaat ons vandaag om het voorbeeld te tonen van de profeet Mohammed^s en de eerste vier kaliefen. De geschiedenis na de eerste vier kaliefen toont ons momenten van rechtvaardigheid en onrechtvaardigheid, naar gelang werd gehandeld naar hun voorbeeld.

de Messias is een spiegel voor het begrip van jihad in deze tijd

Om het begrip jihad in deze tijd goed te kunnen begrijpen, wil ik de boodschap beschouwen van de stichter van de Ahmadiyya gemeenschap. Hij verzette zich sterk tegen een verkeerd gebruik van het begrip jihad. Uit zijn polemieken met geweldadige schriftgeleerden ('mullahs') kunt u de oorspronkelijke betekenis van jihad opmaken. Daarnaast ziet u hoe het gebruikt wordt door de geweldenaars, en wat de toepassing van jihad zou moeten zijn in deze tijd.

a. Geweld in de verwachting van de Messias: *Deze lieden, de Ahl-e Hadith en andere moslims, verheugen zich in het geloof dat kort voor het nederdalen van Jezus, een Imam zijn opwachting zal maken vanuit de zonen van Fatima, wiens naam zal zijn Mohammed, de Mahdi. (...) Moslims zeggen dat deze beide de aarde zullen drenken in het bloed van het menselijk ras. Ze zullen meer bloed vergieten*

Achterlijke mauvi's hebben de ware betekenis van jihad bedolven. Ze leerden de mensen te plunderen, vechten en moorden, allemaal onder het vaandel van jihad.

dan er ooit vergoten is in de geschiedenis van de mensheid. (...) Ik zelf geloof niet in een bloedige Mahdi of Messias. Nee, ik haat en veracht zulke absurde denkbeelden. En ik ben dan verketterd. Niet alleen omdat ik de komst van deze zogenaamde Messias en deze Mahdi, waarin zij hun geloof leggen, tegenspreek. Maar ook omdat ik openlijk heb verkondigd, na door God op de hoogte te zijn gebracht, dat de ware en werkelijke Messias, die ook de ware Mahdi is, over wie belofte is gedaan in de Bijbel en de Koran en in de gezegden van de profeet Mohammed, ikzelf ben. Die evenwel niet is uitgerust met enig zwaard of pistool. Ik ben geboden de mens met nederigheid en zachtheid uit te nodigen tot het geloof.¹

b. Geweld voor het verspreiden van geloof: *Enerzijds hebben achterlijke mauvi's de ware betekenis van jihad bedolven. Ze leerden de mensen te plunderen, vechten en moorden, allemaal onder het vaandel van jihad. Maar ik betreur het hier te moeten schrijven dat anderzijds de christelijke priesters iets vergelijkbaars hebben begaan. Ze publiceerden duizenden pamfletten en slogans in Urdu, Pashto etcetera, en verspreidden ze over heel India, de Punjab en Afghanistan. Met erin de bewering dat de Islam door het zwaard zou zijn verspreid, en dat ware Islam betekent het zwaard op te nemen. Bij het zien van deze twee beweringen samen gaat het volk alleen maar nog verder in zijn beestachtige gedrag. Ik ben van mening dat het de plicht is van onze hooggeachte regering om de gevaarlijke fantasie van deze priesters een halt toe te roepen, omdat het zal leiden tot opstand en chaos in het land. Het is ondenkbaar dat de moslims ooit hun geloof zullen opgeven wegens de onbehoorlijke verzinsels van deze priesters. Integendeel zal die vorm van predi-*

king de massa's juist voortdurend herinneren aan hun opvattingen over jihad, en zal het een voortdurende stimulering zijn voor hun banale verlangens.²

c. Geweld tegen een niet-moslimregering: *... door Gods genade leven wij nu onder het bestuur van een koninkrijk, dat vrede waarborgt en ons vrij laat in het beoefenen en prediken van ons geloof. Daarnaast zijn wij bevoorrecht in het gebruik van allerlei voorzieningen. Kan er grotere vrijheid bestaan, dan dat wij openlijk het Christendom bekritisieren, en niemand ons daarvan weerhoudt? Maar er was een tijd, en vele getuigen ervan zijn vandaag de dag nog in leven, dat geen moslim ook maar het gebed durfde om te roepen vanuit de moskee. Om over de rest nog maar te zwijgen; we konden niet eens eten wat is toegestaan in ons geloof. Maar dank zij God leven wij nu onder een regering die vrij is van zulke problemen. (...) Wij voelen bewondering voor deze regering, zoals de Heilige Profeet³ de regering bewonderde van Nushirwan.³*

De Heilige Koran gebiedt: 'Gehoorzaamt Allah en Zijn Boodschapper, en degenen die gezag hebben' (4:60). Gelovigen moeten dus naast God en Zijn Profeet ook het bevoegde gezag gehoorzamen. Te zeggen dat een niet-moslim regering is uitgezonderd van 'degenen die gezag hebben' is een ernstige vergissing. Want een regering of autoriteit die in overeenstemming is met de islamitische regelgeving (Shariah), dat wil zeggen, die er niet mee in conflict is, valt ook onder 'degenen die gezag hebben'. Wie niet tegen ons zijn, zijn met ons. De Koran is hier eensluidend in. Gehoorzaamheid aan het gezag van een regering is één van de geboden.⁴

d. Het gebod van jihad:

Ik heb u het gebod gebracht, dat de jihad met het zwaard geëindigd is, maar dat de jihad van de loutering uwer zielen blijvend van kracht zal zijn. (...) Lees dan wat is overgeleverd in Bukhari, dat "de Messias een eind zal maken aan oorlog". Aldus gebied ik al diegenen die mijn geleerden volgen, dat zij al zulke denkbeelden laten varen. Laat ze hun harten zuiveren, barmhartigheid betonen, en medeleven aan de verdrukten. Laat hen vrede vestigen op de aarde, want dat zal ook hun geloof vestigen. Laat hen zich niet afvragen, Hoe zal dit alles geschieden? Want zoals God de elementen en wereldse dingen heeft benut om uitvindingen te brengen zoals de motoren, die de mensen dienen, zo zal Hij ook Zijn engelen te werk stellen voor het vervullen van de geestelijke behoeften, door hemelse tekenen zonder de tussenkomst der mensen. En er zullen vele lichtschitteringen zijn, die de ogen van velen zullen openen.⁵

e. De jihad met de pen:

De Almachtige zegt in de Koran, dat u zich verdedige met het wapen dat de vijand tegen u gebruikt. Kijk dan wat de tegenstanders van de Islam voor ons in petto hebben. Ze brengen geen legers tegen ons in stelling. Ze verspreiden boeken en geschriften. Dan moeten wij ook de pen ter hand nemen, en hun aanval beantwoorden middels boeken en geschriften. Het middel moet niet erger zijn dan de kwaal. Als het medicijn niet in overeenstemming is met de ziekte, dan zal die behandeling niet baten, maar schaden.⁶

Waarom werd de moslims geboden om zich te verdedigen? En waarom uitte hun boodschap van vrede zich niet in pacifisme?

Jezus^a en Mohammed^s

Nu hebben we enig overzicht van de betekenis van het begrip jihad en hoe het in de geschiedenis is gebruikt. Ik wil nu iets dieper op de praktijk ingaan. Zo leren we de nuances en spirituele dimensies van jihad nog beter kennen.

a. 'schept geen wanorde op aarde, nadat zij is geordend'

Ik zal een vraag behandelen die vaak door christenen wordt gesteld. De vraag luidt: Jezus^a werd ook aangevallen, maar vocht niet terug. Dit maakt een moedige indruk. De moslims predikten ook vrede. Waarom werd hen geboden om zich te verdedigen? En waarom uitte hun boodschap van vrede zich niet in pacifisme?

Ten eerste moet een overeenkomst worden erkend, die door christenen vaak over het hoofd wordt gezien. Jezus was een martelaar voor het geloof. Hij was bereid te sterven voor het geloof zoals ook islamitische martelaren dat zijn. Hij zegt bijvoorbeeld: 'Wie zijn leven zal trachten te behouden, die zal het verliezen. Maar wie het verliezen zal, die zal het vernieuwen' (Lucas 17:33).

Nu is de vraag: in welke handeling moet u bereid zijn te sterven? Moet u vechten om uw geloof te verdedigen, of mag u zich niet verzetten tegen geweld? Het antwoord is beide. In de ene situatie moet u vechten om het geloof te verdedigen, en in de andere situatie mag u zich niet verzetten tegen geweld. Maar onthoud dat het bindende principe is dat u het leven moet willen laten om de deugd te verwerven.

Het verschil wordt gemaakt door de situatie. En in de vergelijking van Jezus^a met

Mohammed^s werd bedreigd, geslagen en gestenigd. Maar hij verzette zich daar niet tegen. Hij respecteerde de rechtsorde, hij bad voor zijn vervolgers en predikte alleen verbaal tegen onrecht en bijgeloof.

Mohammed^s is dit verschil, dat Jezus^a predikte binnen een gemeenschap die gebonden was aan wetten. En het is nooit een deugd om de wetten te breken van de gemeenschap waartoe u behoort. Ook niet wanneer u door die gemeenschap zelf wordt veroordeeld. Jezus^a leefde onder de religieuze wet van de joden binnen de staat van de Romeinen. Hijzelf geloofde in de wet van de Torah. Zijn eigen waarachtigheid als Messias baseerde hij op deze wet. Bovendien zei hij dat de joden ook de rechtsorde van de Romeinen moesten accepteren (Matt. 22:21). Toen hij door zijn eigen gemeenschap binnen die rechtsorde werd berecht en veroordeeld, verzette hij zich daarom niet. Zijn eigen boodschap verbood dit. Het was zijn verantwoordelijkheid om de wet toe te passen en Gods woord te verkondigen. En zijn volk had de verantwoordelijkheid om de wet toe te passen en hun Messias aan te nemen. Gods zegen is met hem, die de wet rechtvaardig toepast. Daarom zei Jezus^a tegen zijn rechter Pilatus: ‘... hij, die mij aan u heeft overgeleverd [heeft] grotere zonde [dan u]’ (Joh. 19:11).

Op het moment dat de moslims werden aangevallen in Medina, leefden zij niet onder de bescherming van de wetten van Mekka. Ze hadden niets met deze stad te maken. Mohammed^s was door de joodse en christelijke bewoners gekozen als hoofd van de stad. De aanval was dus een daad van agressie tegen een onafhankelijke gemeenschap, die geen loyaliteit schuldig was aan het gezag van Mekka. Daarom had de moslimgemeenschap moreel het recht zich te verdedigen, zonder dat zij zich schuldig maakten aan

opstandigheid of agressie.

Mohammed^s heeft ook in de situatie geleefd waarin Jezus^a zich bevond. Zoals gezegd leefde hij aanvankelijk in Mekka onder de bescherming van zijn familiestam. Hij werd in die tijd bedreigd, geslagen en gestenigd. Maar hij verzette zich daar niet tegen. Hij respecteerde de rechtsorde, hij bad voor zijn vervolgers en predikte alleen verbaal tegen onrecht en bijgeloof. Toen men uiteindelijk plannen maakte om hem te vermoorden, is hij gevlucht naar Medina.

Het breken van de wetten van een gemeenschap staat gelijk aan het stichten van wanorde. De Koran spreekt zich hierover heel streng uit. Bijvoorbeeld: *Wanneer hun wordt gezegd: Richt geen onheil op aarde aan, dan zeggen zij: Wij zijn slechts vrede-stichters. Pas op! Voorzeker zij zijn het, die onheil stichten, doch zij beseffen het niet.* (2:12-13)

Eet en drinkt van wat Allah heeft voortgebracht en wandelt niet op aarde, onheil stichtende. (2:61)

O mijn volk, geef de volle maat en juist gewicht met rechtvaardigheid en bedrieg de mensen niet met hun goederen noch sticht onheil op aarde. (11:86)

En schept geen wanorde op aarde, nadat zij is geordend... (7:57)

En God houdt niet van wanorde. (2:206)

In het kader van moed of deugd verschilt de ene vorm van zelfverdediging sterk van die van de andere. U kunt het bij uzelf controleren: wij eren de strijders die ons land hebben verdedigd tegen de Duitsers. Maar wij nemen geen voorbeeld aan burgers die het vonnis

Wij eren de strijders die ons land hebben verdedigd tegen de Duitsers. Maar wij nemen geen voorbeeld aan burgers die het vonnis ontduiken, nadat zij door hun eigen gemeenschap zijn veroordeeld.

ook ons teniet hebt willen doen, voorzover het in uw macht lag (54a-c).⁸

ontduiken, nadat zij door hun eigen gemeenschap zijn veroordeeld.

Een andere parrallel is Socrates^a, die door velen wordt beschouwd als de vader van de filosofie. In onze gemeenschap wordt hij ook gezien als een profeet van God⁷. Hij werd door de rechters van Athene ter dood veroordeeld. Zijn leerlingen wilden hem helpen vluchten. Crito kwam hem halen. Maar hij zei: *Mijn goede Crito, uw goede wil is hogelijk op prijs te stellen... gesteld dat hij met enige juistheid gepaard gaat* (46b). *[Maar wat zouden wij moeten antwoorden, als de wetten van Athene ons zouden zeggen:] Socrates, wij bezitten er sterke bewijzen van dat zowel wij als de stad u voldoening schonken. Nooit zoudt gij, meer dan alle andere Atheners, zo'n thuisblijver geweest zijn in deze stad, als zij u niet uitzonderlijk bevallen was. (...) Nooit greep u het verlangen aan een andere stad en andere wetten te leren kennen; wij en onze stad waren u genoeg. (...) Onder meer hebt ge hier een gezin gesticht, wat toch wel uw voldaanheid over de stad bewijst. (...) Antwoord ons dus eerst precies hierop: is het waar, zoals wij staande houden, dat ge metterdaad – en niet in woorden – de verbindtenis hebt aangegaan u als burger naar ons bestuur te schikken ...? (...) Dan is uw handelswijze niets anders, Socrates ... dan een overtreden van uw verbindtenissen en overeenkomsten met ons* (52d). *Ge zult leven, ja. Maar hoe? Kruipen voor iedereen, slaaf zijn van iedereen. (...) En die mooie betoegen over rechtvaardigheid en deugd, waar blijven die? (...) In het hiernamaals zullen onze broeders, de wetten van de onderwereld, u geen goede ontvangst bereiden, daar ze weten dat ge*

Ook de leden van onze gemeenschap zijn in de situatie gebracht waar ze deze deugd moeten tonen. Vaak worden Ahmadi's vermoord of worden hun huizen geplunderd. De Pakistaanse wet stelt levenslange opsluiting of executie op het belijden van hun geloof. Maar als gemeenschap zou het geen deugd zijn, een leger op te stellen tegen de Pakistaanse regering. De Koran gebiedt in die situatie, dat u eerst uitwijkt naar een ander land: ‘Was Allah's aarde niet groot genoeg om daarop te verhuizen?’ (4:98). Zoals Mohammed^s vanuit Mekka ook uitweek naar Medina.

b. ‘Gij zult den Here, uw God, niet verzoeken’ Soms wordt het optreden van Jezus^a als een pleidooi gezien voor pacifisme. Men zegt: Als wij afzien zelfs van zelfverdediging, dan zal er uiteindelijk geen geweld meer op de wereld voorkomen. Naar onze mening is dit onmogelijk, aangezien er krachten van agressie in de wereld zijn, die hiermee vrij spel krijgen. Het is als zeggen: als wij nooit meer medicijnen zouden gebruiken, dan zullen er uiteindelijk geen bacteriën meer voorkomen, die ons ziek kunnen maken. Dit is een contradictie in terminis. Een ander argument tegen deze stelling is, dat er nooit een christelijk land of Paus is geweest die zichzelf niet heeft verdedigd tegen agressie – integendeel zijn het de christelijke volkeren die in de geschiedenis de kroon spannen wat betreft agressie en moordlust. Hiermee is afdoende

De schoonste en makkelijkste manier om aan uw vijanden te ontkomen, is niet hen de mond te snoeren, maar zelf zo goed te worden als mogelijk. (Socrates^a)

aangetoond dat het pacifistisch-christelijk ideaal nooit praktijk heeft gevonden, en daarmee kan het niet dienen als basis van handelen.

Dan zijn er die zeggen: 'Als God bestaat, en Hij wil dat wij de boodschap van vrede verspreiden, waarom redt hij ons dan niet door een wonder als wij worden aangevallen, zonder dat wij hoeven te vechten? Zodat Hij laat zien dat vrede altijd overwint?'

Hierop zijn een aantal antwoorden. Ten eerste protesteert ons geweten, als wij bijvoorbeeld de vraag stellen: 'Waarom moesten wij vechten tegen de Duitsers toen zij ons aanvielen? Waarom kwam er geen wonder zodat wij in onze tuintjes konden blijven zitten? U voelt aan dat dit eerder lafheid zou zijn dan deugd. Iedereen moet dit bij zichzelf nagaan. De Koran zegt hierover:

En indien Allah wilde, had Hij hen Zelf kunnen bestraffen. Doch Hij wilde sommigen uwer door anderen op de proef stellen. (47:5)

Vechten is u geboden ofschoon u er afkerig van zijt; maar het kan zijn, dat gij tegenzin hebt in iets, terwijl het goed voor u is en het kan zijn, dat u iets behaagt, terwijl het slecht voor u is. Allah weet het en gij weet het niet. (2:217)

Dus volgens de Koran zijn de wetten van onze ziel in overeenstemming met de wet van zelfverdediging.

Ten tweede protesteert ons geweten tegen het stellen van eisen aan God. Jezus^a wijst dit ook af. Wanneer Satan hem zegt: 'Indien gij Gods Zoon zijt, werp uzelf dan naar beneden [van het dak]', antwoordt Jezus^a: 'Er staat ook geschreven: Gij zult den Here, uw God, niet verzoeken.' (Matt. 4:6-7)

Tenslotte ondervinden de gelovigen wel degelijk Gods hulp. In hun gevechten waren de moslims altijd in de minderheid. Ze overwonnen altijd door onverklaarbare gebeurtenissen in hun voordeel. Zoals de zandstrom die ik eerder noemde. Maar deze wonderen worden dus getoond op voorwaarde dat de moslims zelf moedig zijn.

Net zoals hen die om Gods wil in gevaar komen binnen een onrechtvaardige rechtsorde: volgens ons werd ook de moed van Jezus^a beloond en werd zijn gebed (Marcus 14:36, Hebreëen 5:7) verhoord. Naar onze gegevens heeft God Jezus^a gered van de kruisdood en heeft Jezus^a zijn boodschap met succes kunnen brengen aan de overige tien joodse stammen in het Midden-Oosten en India.

Is de invasie van Irak een reden om geweld te gebruiken in naam van de Islam?

Deze aanval was niet gericht tegen de Islam, maar tegen een regime, met het doel een gebied onder eigen bestuur te brengen. De Iraakse regering had het recht zich te verdedigen, maar niet onder het vaandel van een jihad ter verdediging van het geloof. Saddam Hussein is niet de geestelijk leider van de moslims. Die moslims die loyaliteit hadden beloofd aan het regime, hadden wel de plicht om het regime te verdedigen. En andere landen hadden Irak tegen de bezetter kunnen helpen. Daarbij hadden moslims zich in de strijd moeten houden aan alle regels uit de Koran die ik eerder heb besproken. Maar nu dat het regime gevallen is, en een nieuwe regering is gevestigd, verbiedt de Koran om nog wanorde te zaaien. Wie nu in opstand wil komen tegen deze regering, mag

De strijd die Nederland wil leveren voor normen en waarden is in feite jihad. Wij steunen deze, want een samenleving zonder moraal is ten dode opgeschreven.

dit volgens de Koran alleen verbaal doen. In dit kader heeft de profeet Mohammed^s gezegd: 'De beste jihad is een woord van waarheid tegen een onrechtvaardige heerser' (*Tirmidhi*). Hetzelfde geldt voor de bezetting van Palestina door Israël.

De Koran belooft Gods hulp verder alleen aan de onderdrukten, die hun geloof verdedigen en bij hun overwinning rechtvaardigheid zouden vestigen. Het is de vraag of Saddam Hussein en zijn partij tot dezulken konden worden gerekend.

Slot: Nederland heeft jihad nodig

Samenvattend: jihad is de strijd voor moraal, innerlijk en uiterlijk. De Koran gebruikt het woord nergens in verband met fysieke strijd. Fysieke strijd in naam van religie is alleen toegestaan als u zelf bestreden wordt omwille van uw geloof.

De strijd die Nederland wil leveren voor normen en waarden is in feite jihad. Wij van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap willen onze steun betuigen aan die strijd. Want wij geloven dat een samenleving zonder moraal ten dode is opgeschreven. Zo een samenleving zal zich niet eens kunnen verdedigen tegen een handjevol terroristen. Wij willen u uitnodigen de moraal te onderzoeken van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap. Wij zeggen u dat de Islam niet uw vijand is, maar juist een kans om moraal en spiritualiteit nieuw leven te geven. De Ahmadiyya gemeenschap is gesticht door een profeet van deze tijd. Het is onze overtuiging dat we zonder de geestelijke kracht van de profeet van deze tijd, nergens zullen komen.

Socrates zei: 'De schoonste en makkelijkste manier om aan uw vijanden te ontkomen,

is niet hen de mond te snoeren, maar zelf zo goed te worden als mogelijk'. (Apologie, 39d). Het is daarom volgens ons een fout om te proberen de Islam uit deze samenleving weg te bannen. Integendeel vragen wij Nederland om juist gebruik te maken van het morele potentieel dat de Islam te bieden heeft. Zoals Nederland altijd gebruik heeft kunnen maken van nieuwe invloeden. We hopen dat onze lezing van vandaag voor u een belangrijk misverstand over de Islam heeft kunnen wegnemen. En dat we u zullen mogen begroeten in onze moskeeën en in onze huizen, om met u verder te praten over de schoonheid van ware jihad.

Deze tekst is een bewerking van de lezing die op 29 september 2004 werd uitgesproken op de Erasmus Universiteit in Rotterdam.

NOTEN

1. Ahmad MG. Jesus in India (1899), Londen 1978, p. 16-19
 2. Ahmad MG. Jihad and the British Government (1900) in: T.S. Ahmed. A Study of Hazrat Mirza Ghulam Ahmad's Exposition of Jihad. Islam International Publications Ltd., Londen 1993. p. 48
 3. Ahmad MG. Lecture Ludhiana p. 27-28
 4. Ahmad MG. Works and Speeches I, p. 261
 5. Ahmad MG. British Government and Jihad, p. 14-15
 6. Ahmad MG. Malfuzat 8, p. 20
 7. Ahmad MT. Revelation, Rationality, Knowledge and Truth. Ch: 'Greek Philosophy'.
 8. Plato. Verzameld werk I: Crito. Haarlem: Tjeenk Willink & Zoon 1965
- Overige bronnen: Ahmad MBMA. The Life of Muhammad. Rabwah, Pakistan: Al Shirkatul Islamiyah ca. 1950

Vertalingen van de auteur.

Wij herbergen in ons een geestelijke strijd, gewichtiger dan het gevecht des lichaams. Het doel van de rechtvaardige, welks hij zal nastreven en waarnaar hij zoeken zal, is de gedachte aan zijn Heer te koesteren in zijn hart, gelijk een parel van onschatbare waarde, of een andersoortige edelsteen. Hij zal niets achten, zelfs zijn lichaam niet, niet eens zijn tegenwoordige leven, opdat alleen God zijn hart bewone. Want St. Johannes Chrysostom zegt, dat het geestelijk schouwen van God op zichzelf genoeg is, ter vernietiging van de duivelen des kwaads.

Volgens de instructies des Heiligen Schrifts, moeten zij, die het geestelijk slagveld wensen te bewandelen, zich geestelijke werken kiezen, en dezen met alle ijver hunne geest aanwenden, als genezende doeken. Middels deze geestelijke waakzaamheid zullen wij alle zondaars der wereld vellen. Met andere woorden, om Gods wil zullen wij de koppen der koppigen afhakken; en de eerste tekenen van tweedracht in onze gedachten te lijf gaan met de diepe gedachtenis Gods, deswelke ons verheft tot verheven hoogten.

—*St. Philotheus of Sinai*¹

Laat ons dan het gebed verrichten en nederigheid beoefenen; die twee wapens waarmee, tesamen met soberheid, geestelijke commando's zich bewapenen tegen de duivelen als met een vlammend zwaard. Als wij aldus leven, dan zullen wij in het geheim een feest kunnen bouwen in ons hart, ons te verheugen in de Heer elke dag en ieder uur.

—*St. Hesychius of Jerusalem* (ca. 412)²

1. Forty Texts on Sobriety. In: Writings from the Philokalia on Prayer of the Heart. Londen: Faber and Faber 1951; 323

2. To Theodulus. In: Writings from the Philokalia on Prayer of the Heart. Londen: Faber and Faber 1951; 315

Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}

Khalifatul Masih v, de vijfde opvolger van de stichter van de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap, en de tegenwoordige geestelijk leider (*khalifa*).

Na het overlijden van de Beloofde Messias^a in 1908 werd Hazrat al-Haj Hakim Nooruddin^{ra} zijn eerste kalief. Na diens dood in 1914 werd hij opgevolgd door Hazrat al-Haj Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra}. Hij leidde de gemeenschap tot 1965. De derde opvolger was Hazrat Hafiz Mirza Nasir Ahmad^{ra}. Hazrat Mirza Tahir Ahmad werd op 10 juni 1982 gekozen tot Khalifatul Masih iv. Onder zijn bezielenleiding is de gemeenschap uitgegroeid tot 200 miljoen leden. Op 22 april 2003 werd de vijfde en huidige *khalifa* benoemd. Hij vervulde eerder taken in verschillende religieuze functies, in het onderwijs, en werkte vanuit zijn agrarische opleiding onder andere aan het verbeteren van de landbouw in Afrika.

Vanuit een bescheiden begin, iets meer dan 100 jaar geleden, is de gemeenschap uitgegroeid tot een dynamische kracht in de huidige wereld van de godsdienst.

Onze leden – mannen, vrouwen en kinderen – hebben hun eigen organisaties op afdelingsniveau naar leeftijdsgroep. Ook draagt ieder lid een deel van zijn of haar inkomsten bij aan de fondsen van de

gemeenschap voor het omvangrijke netwerk van plaatselijke, landelijke en internationale organisaties, zoals missies, educatieve instellingen, ziekenhuizen, drukkerijen, literatuur, bijeenkomsten, enz.

De Ahmadiyya Muslim Gemeenschap verstrekt informatie over de Islam o.a. d.m.v. tv-uitzendingen (MTA) en geeft publicaties uit waaronder 54 vertalingen van de Heilige Koran. Zij heeft vestigingen in meer dan 175 landen.

In Nederland is de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap werkzaam sinds 1947, en telt thans 12 regionale afdelingen. In 1955 werd door de gemeenschap in Den Haag de eerste moskee van Nederland, de Mobarak Moskee, geopend. De Nederlandse vertaling van de Heilige Koran zag het licht in 1953.

Voor bezoek aan de moskee, individueel of in groepen, informatie over de Islam, gratis folders, literatuur, lezingen, etc., wordt u verzocht contact op te nemen met de imam van de Mobarak Moskee.

MTA Sinds 1994 zendt de televisiezender MTA (Muslim Television Ahmadiyya International) 24 uur per dag programma's uit in verschillende talen. MTA biedt een alternatief voor de hedendaagse televisiezenders en tracht educatieve programma's te verzorgen voor zowel jong als oud. De technische details voor ontvangst van MTA in Nederland zijn als volgt:

Satelliet: Hotbird 4

Positie: 13 Graden Oost

Beam: Wide | Systeem: Digitaal

Videofrequentie: 10722 MHz

Polarisatie: Horizontaal

Video PID: 1004

Audio: Urdu: 1204, Engels: 1304, Arabisch: 1404,

Frans: 1504, Duits: 1604, Bengali: 1704.

Voor meer informatie: *MTA International*

P.O. Box 12926, | Londen SW18 4ZN Uk

T: 0044- 2088 700922 | F: 0044- 2088 750249

E: info@mtaintl.org

Internet: <http://www.alislam.org>

Ik heb u het gebod gebracht, dat de jihad met het zwaard geëindigd is, maar dat de jihad van de loutering uwer zielen blijvend van kracht zal zijn. (...) Lees dan wat is overgeleverd in Bukhari, dat 'de Messias een eind zal maken aan oorlog'. Aldus gebied ik al diegenen die mijn gelederen volgen, dat zij al zulke denkbeelden laten varen. Laat ze hun harten zuiveren, barmhartigheid betonen, en medeleven aan de verdrukten. Laat hen vrede vestigen op de aarde, want dat zal ook hun geloof vestigen. Laat hen zich niet afvragen, Hoe zal dit alles geschieden? Want zoals God de elementen en wereldse dingen heeft benut om uitvindingen te brengen zoals de motoren, die de mensen dienen, zo zal Hij ook Zijn engelen te werk stellen voor het vervullen van de geestelijke behoeften, door hemelse tekenen zonder de tussenkomst der mensen. En er zullen vele lichtschitteringen zijn, die de ogen van velen zullen openen.

—*Hazrat Ahmad*^{as}

DE BELOOFDE MESSIAS EN MAHDI

British Government and Jihad. Londen: Islam
International Publications Ltd.
1993; 14

al-islam leert:

- *zelijkheid van alle mensen*
- *geen dwang in de godsdienst*
- *eerbied voor alle profeten*
- *universele broederschap*
- *geen zonde als erfenis*
- *de onmetelijke liefde en genade van God*
- *de Beloofde Messias is gekomen*